

TOESTAND IN DE SCOEISELNIJVERHEID

Nadat zij, zoals alle konjunkturgevoelige nijverheidssectoren, een slechte periode doormaakte in 1958 ingevolge de algemene economische recessie, kende de schoeiselnijverheid in de loop van 1959 een geleidelijke heropleving, vooral tijdens de periode april-september, welke gekenmerkt werd door een kwasi-volledige tewerkstelling.

Begin september trad echter plots een verslapping in, welke voor deze tijd van het jaar niet normaal is en welke in ruime mate dient toegeschreven te worden aan de lange prachtige nazomer die uiterst nadelig was voor de verkoop der herfstartikelen, waardoor de detailhandel met thesauriemoeilijkheden had af te rekenen en aldus uiterst voorzichtig was bij zijn bestellingen van de nieuwe zomerartikelen; normaal bepalen juist deze bestellingen het produktiepeil in de schoenfabrieken tijdens het laatste kwartaal.

Enkele firma's (vooral de belangrijkste) schijnen door deze seizoeninvloed minder gehinderd, daar zij hun produktie, met het oog op de slappe perioden, intenser op de buitenlandse markt hebben afgestemd. In dit verband kan met voldoening aangestipt dat enkele firma's uit het Izegemse de laatste maanden vaste voet hebben gekregen in Engeland, afzetgebied dat sedert 1940 voor onze schoeiselnijverheid zo goed als ontoegankelijk was geworden. Voor de eerste zeven maanden van het jaar 1959 bedroeg onze uitvoer van lederen schoenen naar het Verenigd Koninkrijk niet minder dan 337.000 paar, hetzij gemiddeld 48.000 paar per maand. Onze uitvoer naar Engeland bereikt hiermede meer dan 1/3 van onze totale nationale uitvoer van lederen schoenen. Alleen het uitvoercijfer naar Nederland ligt nog iets hoger maar dan eerder in kwantiteit dan in waarde.

De prospektie van andere buitenlandse markten blijft echter geboden, daar de totale invoer van lederen schoenen nog meer dan het dubbel van de totale uitvoer bedraagt. (Vooral uit Nederland, Italië en West-Duitsland). Tot nog toe was er een schuchtere poging van uitvoer naar Duitsland, maar voor het ogenblik blijven de twee Euromarkt-partners Frankrijk en Italië zo goed als « Sperrgebiet » voor onze schoeiseluitvoer.

De moeilijkheden inzake bevoorrading in grondstoffen welke zich tijdens de eerste maanden van het jaar voordeden schijnen thans definitief van de baan te zijn maar de prijsstijging van 25 tot 30 % die zij veroorzaakten heeft zich gekonsolideerd. Samen met de verhoging der lonen ingevolge indexstijging lag zij aan de basis van de verhoging der kleinhandelsprijzen.

In de kleinhandelsindex waarin het schoeisel wordt opgenomen, staat het herenschoeisel voor de maand oktober aan 108,1 en het damesschoeisel aan 105,9. Vóór de voornoemde hausse stonden deze indexen tussen 99 en 100 %.

De wereldmarkt der ruwe huiden schijnt echter in daling te zijn hetgeen vermoedelijk de grondstoffenprijzen eerlang zal beïnvloeden.

G. Eeckhout.